

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพด้านการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัด เชียงราย
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัด เชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูสอนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัด เชียงราย ซึ่งเป็นครูผู้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ในปีการศึกษา 2523 มีจำนวน 436 คน ใช้วิธีสุ่มแบบชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ทำบัญชีชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เชียงรายทั้งหมด แล้วจัดแยกโรงเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ โรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด โรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ไกลตัวจังหวัด โรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด และโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด

1.2 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละประเภทมาร้อยละ 20 ได้โรงเรียนในกลุ่มใหญ่-ใกล้ ใหญ่-ไกล เล็ก-ใกล้ และ เล็ก-ไกล จำนวน 15, 15, 48 และ 48 โรงเรียนตามลำดับ

1.3 ผู้วิจัยกำหนดให้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคน เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนใหญ่-ไกล 90 คน ครูในโรงเรียนใหญ่-ไกล 90 คน ครูในโรงเรียนเล็ก-ไกล 114 คน และครูในโรงเรียนเล็ก-ไกล 112 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

2.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจรายการ (Check - list) เกี่ยวกับสภาพของชุมชน แบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับระดับชั้นที่สอน อายุ วุฒิทางครู และประสบการณ์การสอน

2.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับสมรรถภาพทางการสอน เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในด้านต่าง ๆ 6 ด้าน คือ การเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

2.3 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางการสอนในเรื่องต่าง ๆ 6 ด้าน เช่นเดียวกับตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

3. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลไปให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ จำนวน 436 ฉบับ ไคร้มคืนมา 406 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.12

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 แยกสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งถามเกี่ยวกับสภาพของชุมชน วิเคราะห์โดยหาลำความถี่และร้อยละ

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับ สมรรถภาพด้านการสอน ได้วิเคราะห์ดังนี้

ก. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถภาพด้านการสอนของครูที่สอนในโรงเรียนใกล้กับไกลตัวจังหวัด และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก โดยใช้ t-test

ค. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ใกล้ตัวจังหวัด โรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ไกลตัวจังหวัด โรงเรียนขนาดเล็กอยู่ใกล้ตัวจังหวัด และโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ไกลตัวจังหวัด โดยใช้ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

4.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน วิเคราะห์ดังนี้

ก. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูที่สอนในโรงเรียนใกล้กับครูที่สอนในโรงเรียนไกลตัวจังหวัด และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้ t-test

ค. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมและในแต่ละด้านของทั้งระหว่างกลุ่มโรงเรียนและภายในกลุ่มโรงเรียน โดยใช้ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยจะ เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพค้ำานการสอน
2. การศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพค้ำานการสอน
3. การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพค้ำานการสอน
4. การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพค้ำานการสอน
5. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถภาพค้ำานการสอน

1. การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพค้ำานการสอน

1.1 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย มีสมรรถภาพค้ำานการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพค้ำานการสอนเป็นรายค้ำานพบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายมีสมรรถภาพค้ำานการเตรียมการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเค็กอยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพค้ำานการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.2 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพค้ำานการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพค้ำานการสอนเป็นรายค้ำานพบว่า ครูประถมศึกษานในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดมีสมรรถภาพค้ำานการเตรียมการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเค็ก อยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพค้ำานการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และการผลิตและใช้สื่อการสอน อยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.3 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดมีสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพด้านการสอนเป็นรายคน พบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดมีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพด้านการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับต่ำ หรือค่อนข้างมีปัญหา

1.4 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพด้านการสอนเป็นรายคน พบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.5 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กมีสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพด้านการสอนเป็นรายคน พบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กมีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.6 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่รายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพ

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.7 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และอยู่ไกลตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก อยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพด้านการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับต่ำ หรือค่อนข้างมีปัญหา

1.8 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และมีสมรรถภาพด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

1.9 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในระดัปานกลาง และมีสมรรถภาพด้านการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับต่ำหรือค่อนข้างมีปัญหา

2. การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการสอน

2.1 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายก่อนเริ่มปฏิบัติงานด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน

2.2 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดค่อนข้างมีปัญหาในด้าน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และการผลิตและใช้สื่อการสอน

2.3 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัด ก่อนข้างมีปัญหาค้น การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน

2.4 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ก่อนข้างมี ปัญหาในค้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน

2.5 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กก่อนข้างมี ปัญหาในค้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การ ผลัดและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2.6 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ ตัวจังหวัด ก่อนข้างมีปัญหาค้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการ และเทคนิคการสอน

2.7 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ ตัวจังหวัด ก่อนข้างมีปัญหาค้น การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และการวัดและประเมิน ผลการเรียนการสอน

2.8 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ ตัวจังหวัด ก่อนข้างมีปัญหาค้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกวิธีการและ เทคนิคการสอน การผลัดและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2.9 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ ตัวจังหวัด ก่อนข้างมีปัญหาค้น การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน

3. การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพด้านการสอน

3.1 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนใกล้กับไกลตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ว่า สมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาที่สอนในโรงเรียน ใกล้ตัวจังหวัดกับไกลตัวจังหวัดไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่

สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดในด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการ และเทคนิคการสอน

3.2 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ กับขนาดเล็ก มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า สมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาที่สอนในโรงเรียนใหญ่กับโรงเรียนเล็กไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ในด้านการเตรียมการสอน และการผลิตและใช้สื่อการสอน

3.3 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และอยู่ใกล้ตัวจังหวัดกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

3.4 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด ในด้านการเรียนการสอนเพียงงานเดียว

3.5 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และอยู่ใกล้ตัวจังหวัดกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5

3.6 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัดกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 6

3.7 ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงราย ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัดกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 7

5.๑ ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ไกลตัวจังหวัด ไม่มรรรณาภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานข้อ ๑

4. การกี่ยวเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน

ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน ทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายถิ่น อยู่ในระดับมาก

5. การที่กี่ยวเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน

5.1 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนใกล้กับไกลตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ ๑

5.2 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานข้อ 10

5.3 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ไกลตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 11

5.4 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานข้อ 12

5.5 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนา

สมรรถภาพด้านการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 13

5.6 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ไกลตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด มีความต้องการสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 14

5.7 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 15

5.8 ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และอยู่ไกลตัวจังหวัด มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 16

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย
2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสมรรถภาพและระดับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1. เปรียบเทียบสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1.1 จากการวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถภาพด้านการสอนสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนไกลตัวจังหวัด และคะแนนเฉลี่ยนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดมีแนวโน้มว่ามีสมรรถภาพด้านการสอนดีกว่าครูที่สอนในโรงเรียนไกลตัวจังหวัด ที่เป็น

เช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดเป็นครูที่มีอายุน้อย และสำเร็จจากสถาบันการศึกษาไปไม่นาน สังเกตได้จากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดส่วนมากเป็นครูที่มีอายุน้อย กล่าวคือ มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 36.67 และอายุ 26 – 30 ปี ร้อยละ 24.44 และมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งมีมากถึงร้อยละ 46.67 ครูดังกล่าวอาจมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และสามารถนำความรู้จากสถาบันฝึกหัดครูมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่พบว่า ครูอายุน้อยกับครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยมีคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในวิชาหลักการสอนและวิธีสอนสูงกว่าครูที่มีอายุมากและมีประสบการณ์การสอนมาก¹ และอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดต้องช่วยตัวเองมาก เนื่องจากขาดโอกาสในการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดจึงต้องขวนขวายในการศึกษาหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู และหนังสืออ่านประกอบหลาย ๆ เล่ม อย่างสม่ำเสมอ จากความพยายามดังกล่าว เป็นผลให้ครูที่สอนในโรงเรียนใกล้ตัวจังหวัดสามารถมีสมรรถภาพด้านการสอนดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จรรยา สุวรรณทัต ที่พบว่า ครูในถิ่นกันการมีทัศนคติที่ต่อเด็กและมีประสิทธิภาพในการสอนด้วย²

1.2 จากการเปรียบเทียบสมรรถภาพด้านการสอนโดยส่วนรวมของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

¹คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษาสัมฤทธิ์ผลของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2521), หน้า 23.

²จรรยา สุวรรณทัต, "สุขภาพจิตของครูถิ่นกันการซึ่งสัมพันธ์กับปัญหาการสอนและเจตคติที่มีต่อเด็ก," วารสารการวิจัยทางการศึกษา 9 (มิถุนายน 2522) : 54.

แสดงว่าขนาดของโรงเรียนอาจมีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการอ่านของครู ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วิภา เกษรศิริเจริญ ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครพบว่า การสอนของครูในกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนของครูในกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก¹

1.3 จากการวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการเตรียมการสอนสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัดเป็นครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ซึ่งถือว่าเป็นครูที่อายุน้อย (ร้อยละ 34.82) และเป็นครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง เป็นส่วนมาก (ร้อยละ 32.16) และมีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี (ร้อยละ 47.32) ซึ่งทำร้อยละดังกล่าวมีจำนวนมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัดจะมีครูที่มีอายุน้อยเพียงร้อยละ 17.54 มีวุฒิ ป.กศ.สูง ร้อยละ 25.44 และประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี เพียงร้อยละ 21.05 ตัวแปรดังกล่าวอาจมีผลทำให้ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ไกลตัวจังหวัด มีสมรรถภาพด้านเตรียมการสอนดีกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด

2. จากการวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนอยู่ในระดับมากในทุกกลุ่มโรงเรียนและทุกเรื่อง ดังตารางหน้า 83

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹วิภา เกษรศิริเจริญ, "ประสิทธิภาพครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 67 - 68.

ตารางที่ 37

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสมรรถภาพและระดับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของ
ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย

กลุ่มโรงเรียน ระดับ	ใหญ่-ใกล้		ใหญ่-ไกล		เล็ก-ใกล้		เล็ก-ไกล	
	สมรรถภาพ	ความต้องการ	สมรรถภาพ	ความต้องการ	สมรรถภาพ	ความต้องการ	สมรรถภาพ	ความต้องการ
การเตรียมการสอน	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
การกำหนดวัตถุประสงค์	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ต่ำ	มาก	ปานกลาง	มาก
การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน	ต่ำ	มาก	ต่ำ	มาก	ต่ำ	มาก	ต่ำ	มาก
การผลิตสื่อการสอน	ต่ำ	มาก	ปานกลาง	มาก	ต่ำ	มาก	ปานกลาง	มาก
การวัดและประเมินผล	ปานกลาง	มาก	ต่ำ	มาก	ต่ำ	มาก	ปานกลาง	มาก
การส่งเสริมการเรียนรู้	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก

จากตารางที่ 37 สังเกตได้ว่า สมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงรายไม่ว่าจะอยู่ในระดับปานกลางหรือระดับต่ำ ก็มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน ในระดับสูงทั้งสิ้น การที่ครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายได้มีความต้องการพัฒนา - สมรรถภาพด้านการสอนในระดับสูงทุกกลุ่มโรงเรียนและทุกระดับชั้น อาจเนื่องจากสมรรถภาพด้าน การสอนของครูยังไม่ได้อยู่ในระดับดีหรือดีมาก แต่อยู่ในระดับปานกลางและต่ำ จึงทำให้ครู ประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายได้มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพในด้าน การสอนในระดับสูงทุก กลุ่มโรงเรียนและทุกระดับชั้น

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันผลิตครู

1. สถาบันผลิตครู โดยเฉพาะวิทยาลัยครู เชียงราย ควรจะให้ความสำคัญการวิจัยใน ครั้งนี้ไปพิจารณาแล้วพยายามปรับปรุงการ ผลิตครูและการผลิตครูระดับประถมศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษา การเรียน การสอนควรจะทำให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถภาพในด้าน การผลิตครูผลิตครู ประสิทธิภาพของการสอน การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน โดยขอให้อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับวิธีสอนเน้นเรื่องเกี่ยวกับสมรรถภาพ ด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว โดยจัดโปรแกรมฝึกการผลิตครูให้ตั้งแต่วัยเรียนแรกของผู้ที่นักศึกษา ครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงได้เข้าศึกษาเรียบร้อยแล้ว

2. วิทยาลัยครูอื่น ๆ และวิทยาลัยครู เชียงรายน่าจะมีศูนย์บริการ สื่อ การสอน หรือศูนย์วิชาการเป็นต้นที่ผลิตครูและครู โดยนิตยสารอย่างนี้ ครูประถมศึกษาในจังหวัด เชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ในเขตตัวจังหวัด ไม่ได้เข้ารับการฝึกให้รู้จักผลิตและ ใช้สื่อการสอน เนื่องจากครูกลุ่มดังกล่าวค่อนข้างมีปัญหาในด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน

นอกจากนี้แล้วควรมีสื่อการสอนในศูนย์นี้ให้ครู และนักศึกษาครูได้ยืมไปใช้ประกอบการสอน

3. จากผลการวิจัยปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย พบว่าครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่มีสมรรถภาพเท่าหรือค่อนข้างมีปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน และการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และสำหรับครูในกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัดมีสมรรถภาพเท่าหรือค่อนข้างมีปัญหามากกว่า 2 ด้าน ได้แก่ การผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ดังนั้นวิทยาลัยครูโดยเฉพาะวิทยาลัยครูเชียงรายควรจัดให้มีการอบรมในหัวข้อดังกล่าว เพื่อเสริมสมรรถภาพด้านการสอนแก่ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายและถ้ามีเวลาควรจัดอบรมปฏิบัติการให้เฉพาะครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด โดยเน้นหัวข้อการผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์และผู้บริหารการศึกษา

ศึกษานิเทศก์หรือผู้บริหารการศึกษาที่จะทำการนี้เทศการศึกษานี้ในจังหวัดเชียงราย ควรเน้นการนี้เทศการสอนไปในด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอน กับ การเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน และเพิ่มหัวข้อการผลิตและใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนให้ครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่ใกล้ตัวจังหวัด

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษากันคว้าต่อไป

1. น่าจะทำการวิจัยกับจังหวัดอื่น ๆ บ้าง เพื่อศึกษาว่าแต่ละจังหวัดมีปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนเป็นอย่างไร แตกต่างหรือสอดคล้องกับการวิจัยฉบับนี้

